

[Kr. Kristensen.]

ligger i dag, er afgjort ikke noget, der kan betegnes som et socialiseringsforslag, og for os at se er der aldeles ikke tale om, at der lægges grund til en socialisering. Vi har tværtimod gennem forhandlingerne nået det resultat, at vi har dæmmet op for de tanker om socialisering, der fra første færd var fremme.

Det ærede medlem hr. Tholstrup hævder, at han har en ingeniørudtalelse for, at USAs roesukker kan konkurrere med rørsukkeret. Hvorfor i alverden beskytter man så det amerikanske roesukker med 20—25 pct.? Det harmonerer ikke helt dermed. Vi ville helst have fri næring på dette område, men det er ikke muligt at nå i denne produktion i dag. Vi kan ikke konkurrere med importsukkeret, når det melder sig, og vi skal nu engang have befolkningens sukkerforsyning sikret, og vi skal yderligere have sukkeret som værdifuldt aktiv i vor udenrigshandel. De første år kunne det sagtens gå, men det er udviklingen senere hen og konsekvenserne heraf, der har betinget vor stilling til koncessionen i dag. Derfor er den positiv.

Jeg vil gerne sige den højtærede minister tak for tilsagnet om at gemme spørgsmålet om § 2 og dens rækkevidde til udvalgsarbejdet. Vi når forhåbentlig under udvalgsarbejdet en form, som kan tilfredsstille begge parter. Jeg skal ikke sige mere herom, for jeg synes, det er et så stort og vidtrækkende problem, at det er bedre ikke at foregribe sagens gang, men drøfte det nærmere i udvalget.

Jeg vil også gerne pege på det, som ministeren var inde på: ministerens håb og min frygt med hensyn til de 4 pct. til sociale formål. Det er udtryk for et forskelligt syn på tingene; det har vi nu engang, og vi når næppe til enighed på det punkt. Men jeg peger på konsekvenserne, og på en måde forstår jeg godt socialdemokratiets glæde over, at man har fået dette ind. Alligevel vil jeg håbe, at vi i udvalget kan nå frem til forslag om en fornuftig anvendelse af disse midler, for jeg synes rent ud sagt, det ville være uheldigt, om de skulle bruges til skovture og vuggestuer o. lign. Jeg ville hellere have, at de blev brugt til noget så fornuftigt som studiehjælp, legathjælp og den slags; der kan også peges på andre ting, som arbejdere og funktionærer kan have meget større udbytte og gavn af. Derfor sætter jeg min lid til udvalgsarbejdet med henblik på en nærmere udformning af dette punkt vedrørende den hjælp, der derigennem ydes.

Victor Larsen: Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen fremkom med den opsigtsvækkende oplysning, at forbedringerne i sidste omgang betød ca. $\frac{1}{2}$ mill. kr. i gevinst til staten. Nu må jeg ikke sige „snak“ til det ærede medlem i henhold til formandens afgørelse, men jeg kunne have lyst til at sige: den helt, som regner slet, er meget at beklage. Det, der skete i sidste omgang, var, at den ene procent, som måtte henlægges til reserven, efter at de 5 pct. af sukkerudbyttet er udbetalt, gik ud, og dette ækvivaleredes fuldtud derved, at man forhøjede afskrivningsprocenten fra $4\frac{1}{2}$ til $5\frac{1}{2}$. Her må man erindre det efter min mening spøgefulde, at da vi første gang var kommet til det resultat, at man skulle forhøje den oprindelige afskrivningsprocent fra $3\frac{1}{2}$ til $4\frac{1}{2}$ pct., var det ærede medlem hr. Svend Jørgensen meget derimod. Altså resultatet af hans holmgang i denne omgang var, at man yderligere fik en forhøjelse fra $4\frac{1}{2}$ til $5\frac{1}{2}$. I penge spiller det ikke nogen voldsom rolle, men det er i hvert fald således, at De danske Sukkerfabrikker ikke har tab ved denne forandring. Derimod har den højtærede handelsminister fuldkommen ret i, at den ene procents nedgang for særkontoens vedkommende betyder et minus for De danske Sukkerfabrikker, som gennem årene vil svare til fra små 200 000 kr. til ca. 90 000 kr.

Så kommer vi til sukkersaftproduktionen — der er meget langt til den halve million endnu. Overfor overførelsen af sukkersaftproduktionen til A-produktionen står de 2 promille, som det fremgår af lovforslagets bemærkninger at sukkerfabrikkerne skal have af den samlede udførselssalgssum. Om de to ting ækvivalerer, er det helt umuligt at sige, men man kan i hvert fald sige, at sukkersaftproduktionen, som er ligefrem hadet af de rigtige sukkerroedyrkere, og som vil blive mindre og mindre — derom er vi heller ikke i tvivl, og det ærede medlem hr. Svend Jørgensen sagde det iøvrigt selv til overflod —, vil blive betydelig mindre og udgår formentlig meget hurtigt. Den er allerede i år reduceret til ca. 40 pct. Men at fremstille det på den måde, at man gennem årene skulle have vundet $\frac{1}{2}$ mill. kr. årlig, er fuldkommen urimeligt.

Svend Jørgensen: Det ærede medlem hr. Kr. Kristensen mindede om, at det var ikke de radikales opfindelse, at sukkersaftproduktionen blev flyttet fra B- til A-produktionen, og heller ikke, at underforrentningen af særkontoen blev gennemført. Ærede medlem, det har jeg aldrig nogensinde sagt. Jeg